

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

A7-0369/2011

21.10.2011

MIETINTÖ

uudesta kuluttajapoliittisesta strategiasta
(2011/2149(INI))

Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunta

Esittelijä: Kyriacos Triantaphyllides

SISÄLTÖ

	Sivu
EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS	3
PERUSTELUT	15
TALOUS- JA RAHA-ASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO	20
VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS.....	25

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

uudesta kuluttajapoliittisesta strategiasta (2011/2149(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan, joka on sisällytetty perussopimukseen Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklalla,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 26 artiklan, jossa määrätään, että "sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus taataan perussopimusten määräysten mukaisesti",
- ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen (SEU) 3 artiklan 3 kohdan, jonka mukaan unionin pyrkimyksenä on "täystyöllisyyttä ja sosiaalista edistystä tavoitteleva erittäin kilpailukykyinen sosiaalinen markkinatalous sekä korkeatasoinen ympäristönsuojelu ja ympäristön laadun parantaminen",
- ottaa huomioon SEUT:n 9 artiklan, jossa määrätään, että "unioni ottaa politiikkansa ja toimintansa määrittelyssä ja toteuttamisessa huomioon korkean työllisyystason edistämiseen, riittävän sosiaalisen suojelun takaamiseen, sosiaalisen syrjäytymisen torjumiseen sekä korkeatasoiseen koulutukseen ja ihmisten terveyden korkeatasoiseen suojeluun liittyvät vaatimukset",
- ottaa huomioon SEUT:n 11 artiklan, jossa määrätään, että "ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä unionin politiikan ja toiminnan määrittelyyn ja toteuttamiseen, erityisesti kestävän kehityksen edistämiseksi",
- ottaa huomioon SEUT:n 12 artiklan, jossa määrätään, että "kuluttajansuojaa koskevat vaatimukset otetaan huomioon unionin muita politiikkoja ja muuta toimintaa määriteltäessä ja toteutettaessa",
- ottaa huomioon SEUT:n 14 artiklan ja sen pöytäkirjan N:o 26 yleistä (taloudellista) etua koskevista palveluista,
- ottaa huomioon komission Eurooppa-neuvostolle antaman tiedonannon aiheesta "Eurooppa 2020, älykkään, kestävän ja osallistavan kasvun strategia" (KOM(2010)2020),
- ottaa huomioon 6. heinäkuuta 2011 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman neuvoston ensimmäisen käsittelyn kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen antamiseksi elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, asetusten (EY) N:o 1924/2006 ja (EY) N:o 1925/2006 muuttamisesta sekä direktiivien 87/250/ETY, 90/496/ETY, 1999/10/EY, 2000/13/EY, 2002/67/EY ja 2008/5/EY sekä asetuksen (EY) N:o 608/2004 kumoamisesta¹,

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0324

- ottaa huomioon ehdotuksesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kuluttajan oikeuksista 23. kesäkuuta 2011 antamansa lainsäädäntöpäätöslauselman¹,
- ottaa huomioon EU-kuluttajaneuvontakeskusten verkon vuotuisen kertomuksen 2010 (Euroopan unionin virallisten julkaisujen toimisto, 2011),
- ottaa huomioon 7. huhtikuuta 2011 hyväksytyyn komission yksiköiden valmisteluasiakirjan kuluttajien vaikutusmahdollisuuksista (SEC(2011)0469),
- ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2011 julkaistun kuluttajien sopeutumista sisämarkkinoihin käsittelevän komission tiedonannon "Consumers at home in the single market", viides kuluttajamarkkinoiden tulostaulu (SEC(2011)0299),
- ottaa huomioon 22. lokakuuta 2010 julkaistun markkinoiden toimintaa kuluttajia hyödyttävällä tavalla käsittelevän komission tiedonannon "Making Markets Work For Consumers", neljäs kuluttajamarkkinoiden tulostaulu (SEC(2010)1257),
- ottaa huomioon 20. lokakuuta 2010 antamansa päätöslauselman "Rahoitus-, talous- ja sosiaalikiiri: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi (välimietintö)"²,
- ottaa huomioon 21. syyskuuta 2010 antamansa päätöslauselman sisämarkkinoiden täydentämisestä sähköistä kaupankäyntiä ajatellen³,
- ottaa huomioon 5. heinäkuuta 2011 antamansa päätöslauselman kaupan ja jakelun alan tehokkuuden ja oikeudenmukaisuuden lisäämisestä⁴,
- ottaa huomioon professori Mario Montin komission puheenjohtajalle 9. toukokuuta 2010 antaman selonteon uudesta sisämarkkinastrategiasta "A new strategy for the Single Market",
- ottaa huomioon 20. toukokuuta 2010 antamansa päätöslauselman kuluttajille ja kansalaisille tarkoitettujen yhtenäismarkkinoiden toteuttamisesta⁵,
- ottaa huomioon 9. maaliskuuta 2010 antamansa päätöslauselman kuluttajien suojelusta⁶,
- ottaa huomioon 2. heinäkuuta 2004 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27. lokakuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ("asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä") soveltamisesta (KOM(2009)0336),
- ottaa huomioon tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisestä

¹ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0293.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0376.

³ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0320.

⁴ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2011)0307.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0186.

⁶ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2010)0046.

rajatylyttävästä sähköisestä kaupankäynnistä EU:ssa (KOM(2009)0557),

- ottaa huomioon 7. heinäkuuta 2009 annetun komission tiedonannon Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle yhdenmukaisesta menetelmästä kuluttajavalitusten luokittelua ja ilmoittamista varten (KOM(2009)0346) ja asiaa koskevan komission suosituluonnoksen (SEC(2009)0949),
- ottaa huomioon kuluttajansuojaa koskevan yhteisön säännösten täytäntöönpanosta 2. heinäkuuta 2009 annetun komission tiedonannon (KOM(2009)0330) sekä kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ("asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä") soveltamisesta (KOM(2009)0336) 2. heinäkuuta 2009 annetun komission kertomuksen,
- ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2009 annetun komission suosituksen yhtenäismarkkinoiden toiminnan parannustoimista¹ ja 12. heinäkuuta 2004 annetun komission suosituksen sisämarkkinoihin vaikuttavien direktiivien saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä²
- ottaa huomioon lelujen turvallisuudesta 18. kesäkuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/48/EY (leluravallisuusdirektiivi)³,
- ottaa huomioon tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavallontaa koskevista vaatimuksista 9. heinäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008, jossa pyritään vahvistamaan yhteiset puitteet akkreditointia ja vallontaa koskevia sääntöjä varten⁴,
- ottaa huomioon komission tiedonannon neuvostolle, Euroopan parlamentille ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle aiheesta "EU:n kuluttajapoliittinen strategia vuosiksi 2007–2013 – Kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen, hyvinvoinnin parantaminen ja tehokas suojaaminen" sekä 20. toukokuuta 2008 antamansa päätöslauselman EU:n kuluttajapoliittisesta strategiasta vuosiksi 2007–2013⁵,
- ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean erityisjaoston "yhtenäismarkkinat, tuotanto ja kulutus" sisämarkkinoiden esteitä käsittelevän kertomuksen "Obstacles to the European Single Market 2008"⁶,
- ottaa huomioon kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä 27. lokakuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 ("asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä")⁷,

¹ EUVL L 176, 7.7.2009, s. 17.

² EUVL L 98, 16.4.2005, s. 47.

³ EUVL L 170, 30.6.2009, s. 1.

⁴ EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30

⁵ EUVL C 180 E, 17.7.2008, s. 26.

⁶ http://www.eesc.europa.eu/smo/news/Obstacles_December-2008.pdf.

⁷ EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1.

- ottaa huomioon 12. joulukuuta 2006 antamansa päätöslauselman neuvoston yhteisestä kannasta Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen tekemiseksi kuluttajapolitiikkaa koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (2007–2013)¹,
 - ottaa huomioon sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta 11. toukokuuta 2005 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi)²,
 - ottaa huomioon miesten ja naisten yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta tavaroiden ja palvelujen saatavuuden ja tarjonnan alalla 13. joulukuuta 2004 annetun neuvoston direktiivin 2004/113/EY³,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnan mietinnön sekä talous- ja raha-asioiden valiokunnan ja oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnot (A7-0369/2011),
- A. ottaa huomioon, että EU:n kansalaisilla on kuluttajina tärkeä tehtävä Eurooppa 2020 -strategian älykästä, osallistavaa ja kestäväää kasvua koskevien tavoitteiden saavuttamisessa, sillä kuluttajien menot muodostavat yli puolet EU:n BKT:stä;
- B. ottaa huomioon, että aineellista puutetta kuvaavan indeksin mukaan köyhyysriski koskettaa 16,3 prosenttia EU:n väestöstä ja naisilla tämä osuus on 17,1 prosenttia;
- C. ottaa huomioon, kuten huhtikuussa 2011 julkaistu kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia käsittelevä Erityiseurobarometri 342 osoitti, että suurin osa kuluttajista tuntee luottamusta ja kokee olevansa asioista perillä mutta samanaikaisesti huomattavalla osalla on puutteita kuluttajansuojalainsäädäntöä koskevissa tiedoissaan;
- D. ottaa huomioon, että kuluttajat eivät muodosta yhtä yhtenäistä ryhmää, vaan heidän asiantuntemuksessaan, lainsäädännön tuntemuksessaan, itsevarmuudessaan ja halukkuudessaan hakea oikaisua on huomattavia eroja;
- E. ottaa huomioon, että huhtikuussa 2011 julkaistun kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia käsittelevän Erityiseurobarometri 342:n mukaan naiset kuluttavat enemmän aikaa (3,7 tuntia viikossa) ostoksilla käyntiin kuin miehet 2,8 tuntia⁴;
- F. ottaa huomioon, että maaliskuussa 2011 julkaistun viidennen kuluttajamarkkinoiden tulostaulun mukaan kuluttajat ovat edelleen hyvin eri asemassa eri jäsenvaltioissa;
- G. toteaa, että kuluttajien tyytymättömyys rahoituspalveluiden toimintaan johtuu osittain kuluttajien saamista huonoista neuvoista ja että kuluttajamarkkinoiden tulostaulun mukaan

¹ EUVL L 404, 30.12.2006, s. 39.

² EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22.

³ EUVL L 373, 21.12.2004, s. 37.

⁴ http://ec.europa.eu/consumers/consumer_empowerment/docs/report_eurobarometer_342_en.pdf, s. 113.

suurin osa kuluttajista ei tunne rahoituspalveluja koskevia oikeuksiaan ja 98 prosenttia ei kykene valitsemaan heille sopivinta sijoitusvaihtoehtoa, mistä aiheutuvat kustannukset ovat 0,4 prosenttia EU:n BKT:stä;

- H toteaa, että tietojen antaminen kuluttajille on sekä tarpeen että tärkeää kaikilla rahoituspalvelujen aloilla; katsoo, että strategiassa on tunnustettava, että kilpailukykyisten markkinoiden luominen ei yksinään riitä, jotta kuluttajat voisivat tehdä etujensa mukaisia päätöksiä; toteaa, että mikäli tietojen antamista on tarkoitus tehostaa, on tärkeää, että tiedot toimitetaan EU:n ja alueiden virallisilla kielillä;
- I. katsoo, että erityisesti on suojeltava henkilöitä, jotka ovat psyykkisen tai fyysisen vamman, iän tai herkkäuskoisuuden takia muita haavoittuvampia, esimerkiksi lapsia, nuoria ja ikääntyneitä henkilöitä, tai jotka ovat muita heikommassa asemassa sosiaalisen ja taloudellisen tilanteensa vuoksi (esimerkiksi ylivelkaantuneet),
- J. ottaa huomioon, että EU on asettanut hiilidioksidipäästöjen vähentämistavoitteita ja kehottanut omaksumaan kestävämpiä kulutustottumuksia;
- K. katsoo, että hyvin toimivilla sisämarkkinoilla olisi tarjottava kuluttajille laajempaa ja laadukkaampaa tuote- ja palveluvalikoimaa kilpailukykyisin hinnoin ja huolehdittava samalla korkeatasoisesta kuluttajan- ja ympäristönsuojelusta;
- L. toteaa, että sisämarkkinoiden kasvun on oltava sellaista, että se ei vaaranna kuluttajansuojaa ja että samalla taataan palvelujen vapaa liikkuvuus ja varmistetaan, että työntekijöiden suojeleluun kiinnitetään asianmukaista huomiota;
- M. ottaa huomioon, että kuluttajat, joilla on mahdollisuuksia vaikuttaa, tunnistavat paremmin edullisimmat hinnat sekä parhaat myyntiehdot ja parhaan laadun ja edistävät näin kilpailua ja innovointia;
- N. muistuttaa, että täysin yhdentyneistä sisämarkkinoista koituu EU:n kuluttajille moninkertaisia suotuisia vaikutuksia, kuten edullisemmat hinnat ja suurempi tuote- ja palveluvalikoima;
- O. ottaa huomioon, että maaliskuussa 2011 julkaistu kuluttajamarkkinoiden tulostaulu osoitti, että vähittäiskauppiaille on huomattavia puutteita tiedoissaan EU:n kuluttajien perusoikeuksista, mikä voi vaikuttaa haitallisesti kuluttajien asemaan mutta myös vähittäiskauppioiden halukkuuteen käydä kauppaa yli valtioiden rajojen;
- P. katsoo, että kaikkien sidosryhmien (myös komission, kansallisten lainvalvontaviranomaisten, kuluttajajärjestöjen ja yksityisen sektorin) on tehostettava toimiaan, jotta saavutetaan kuluttajansuojan korkean tason ja kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämisen tavoite, sillä julkisen markkinavalvonnan tehokkuus ja toteuttaminen ovat äärimmäisen tärkeitä, jotta laittomat ja vaaralliset tuotteet eivät pääse EU:n markkinoille tai jotta ne voidaan poistaa markkinoilta;
- Q. katsoo, että meneillään oleva taloustaantuma on tehnyt vahvasta ja johdonmukaisesta täytäntöönpanon valvonnasta entistä tärkeämpää, sillä kriisi vaikuttaa kuluttajien valintoihin;

- R. katsoo, että Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien on edistettävä kuluttajansuojalainsäädännön tehokasta saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja sen täytäntöönpanoa jatkamalla tiivistä keskinäistä yhteistyötä;
- S. katsoo, että Euroopan parlamentin ja kansallisten parlamenttien olisi suojeltava EU:n kansalaisten terveyttä ja hyvinvointia;

I. Keskeiset tavoitteet

1. suhtautuu myönteisesti komission aloitteeseen käynnistää kuluttaja-asioita koskeva toimintaohjelma ja korostaa, että komission on ehdotettava ennakoivaa politiikkaa, jolla määriteltäisiin järkevää sääntelyä, jonka tavoitteena olisi johdonmukaisen säädöskehityksen aikaansaaminen; vaatii myös, että kaikkien tulevien kuluttajapoliittisten toimenpiteiden on perustuttava kokonaisvaltaiseen linjaukseen, jossa kuluttajat on asetettu sisämarkkinoiden keskiöön;
2. korostaa, että ensisijaiset toimintalinjat olisi kytkettävä kuluttajamarkkinoiden tulostaulun tilastoihin ja niiden laadinnassa olisi tukeuduttava näihin tilastoihin; kehottaa komissiota ottamaan kuluttajapoliittisessa strategiassaan huomioon kansalaisten ja yritysten 20 suurinta sisämarkkinoihin liittyvää huolenaihetta, jotka julkaistiin äskettäin;
3. panee tyytyväisenä merkille komission vuoden 2012 työohjelmassa esittämät ehdotukset tarkistaa kuluttajapolitiikkaa ja lainsäädännöllistä strategiaansa yhdistämällä kaikkien asiasta vastaavien yksiköidensä aloitteet; panee erityisesti merkille, että on varmistettava, että kuluttajat kaikkialla EU:ssa voivat hyödyntää täysimääräisesti lainsäädännön keskeisten osien – kuten sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin ja kuluttajaluottodirektiivin – tarjoaman turvan;
4. on tyytyväinen kuluttajansuojakysymyksissä omaksuttuun strategiseen lähestymistapaan, jossa hyödynnetään vuosien 2007–2013 strategiasta saatuja kokemuksia; korostaa, että osana Eurooppa 2020 -strategiaa tarvitaan kuluttajapolitiikan sekä sosiaalisten ja ympäristötavoitteiden välistä parempaa koordinaatiota;
5. tähdentää nykyisen lainsäädännön ja etenkin viimeisimmän kuluttajien oikeuksia koskevan direktiivin asianmukaisen voimaansaattamisen ja täytäntöönpanon tärkeyttä yhdistettynä asianmukaiseen tiedottamiseen kaikkia osapuolia koskevista oikeuksista ja velvollisuuksista; tähdentää lisäksi, että nykyistä säännöstöä on käsiteltävä kuluttajien oikeuksia koskevan direktiivin hyväksymisen jälkeen ja suunniteltuja uusia aloitteita silmälläpitäen;
6. korostaa, että kuluttajansuojapolitiikan täytäntöönpanon on oltava yhdenmukaista, ja ehdottaa tässä yhteydessä, että ryhdyttäisiin tarkastelemaan uudestaan tämän salkun jakoa komissiossa;
7. kehottaa komissiota varmistamaan, että sen toimintapolitiikat, joilla on vaikutusta kuluttajiin, sovitetaan paremmin yhteen;
8. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan kuluttajansuojan alalla kansainvälistä yhteistyötä ja tiedonvaihtoa EU:n ulkopuolisten maiden kanssa;

9. korostaa toimintaohjelmaan liittyviä lukuisia haasteita, joita ovat kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisääminen ja kuluttajien keskinäisen epätasa-arvon vähentäminen, kestävänsä kulutuksen edistäminen, kuluttajien vaarallisille tuotteille altistumisen vähentäminen sekä kuluttajien ja etenkin lapsien suojeleminen suoralta harhaanjohtavalta mainonnalta; kehottaa poliittisia päätöksentekijöitä pohtimaan perusteellisesti keinoja suunnitella järkevämpiä toimintalinjoja, joilla voidaan tarjota kuluttajille tiedot, joita he tarvitsevat ja joita he voivat hyödyntää käytännössä, ja välttää samalla ylimääräisten rasitteiden luominen yrityksille;
10. kehottaa komissiota takaamaan sellaisten kuluttajaryhmien erityisen suojelun, jotka ovat psyykkisen tai fyysisen vamman, iän tai herkkäuskoisuuden takia erityisen haavoittuvaisia; tukee komission behavioristista taloustiedettä koskevaa työtä, sillä se on oleellista sen varmistamiseksi, että kuluttajansuojatoimet ovat tehokkaita käytännössä;
11. kehottaa komissiota parantamaan kriteereitä ja järjestelyjä nykyistä useampien vaikutustenarviointien toteuttamiseksi ja tarvittaessa tarkistamaan sellaista EU:n lainsäädäntöä, jolla on vaikutusta kuluttajapolitiikkaan, sekä määrittämään parhaita käytäntöjä, joiden avulla jäsenvaltiot voivat panna nykyisen lainsäädännön asianmukaisesti täytäntöön;

II. Kuluttajien vaikutusmahdollisuudet

12. panee merkille huomattavan kasvun sähköisessä kaupankäynnissä, jolla on nyt kuluttajien kannalta suuri merkitys, sillä 40 prosenttia EU:n kansalaisista tekee ostoksia sähköisesti; korostaa, että kuluttajien ja vähittäiskauppioiden luottamusta erityisesti rajatylittävään sähköiseen kaupankäyntiin on kasvatettava takaamalla heidän oikeutensa ja velvollisuutensa internetissä;
13. pitää valitettavana kotimaisen ja rajatylittävän verkkovähittäiskaupan välistä suurta eroa; huomauttaa, että kuluttajamarkkinoiden tulostaulun mukaan 44 prosenttia kuluttajista katsoo, että epävarmuus heille kuuluvista oikeuksista vähentää heidän kiinnostustaan ostaa tavaroita muista jäsenvaltioista ja että myöhästyneet tai saamatta jääneet tavarantoimitukset sekä petokset ovat suurimpia syitä, jotka estävät rajatylittävää kauppaa pääsemästä vauhtiin; kehottaa sen vuoksi tukemaan EU:n kuluttajapoliittisessa strategiassa vähittäiskaupan alan kasvua ja innovointia ja etenkin digitaalisten sisämarkkinoiden toteuttamista, jotta EU:n kuluttajia voidaan auttaa tekemään rajatylittäviä ostoksia;
14. muistuttaa, että kuluttajien luottamus on taloutta edistävä voima sekä kotimaisessa että rajatylittävässä sähköisessä ja muussa kaupassa;
15. painottaa, että kuluttajille on kerrottava heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan ja varmistettava, että kuluttajien internetin käyttöön ja henkisen omaisuuden suojelemiseen liittyviä oikeuksia kunnioitetaan täysimääräisesti ja että samalla on varmistettava henkilötietojen ja yksityisyyden suoja;
16. painottaa, että kuluttajien henkilötiedoilla, kuten tietopankkeihin sisältyvillä kohdistetun mainonnan yhteydessä hyödynnettävillä henkilöprofiileilla, on huomattava taloudellinen merkitys; toteaa, että käyttäjät eivät useimmiten ole tietoisia yrityksille vapaaehtoisesti

luovuttamiensa tietojen arvosta; pyytää komissiota varmistamaan, että verkkomainonnan ja hakukoneiden markkinoilla on riittävästi kilpailua, sekä valvomaan sitä, miten asianomaiset yritykset käyttävät tietoja ja noudattavatko ne tässä tietosuojavaatimuksia;

17. tähdentää, että kuluttajille ja kauppiaille on annettava selkeämpää ja verrattavissa olevaa tietoa esimerkiksi yksikköhintojen ilmoittamisen sekä internetissä olevien selkeiden hintavertailusivustojen avulla ja että tuotemerkintöjen on oltava mielekkäämpiä ja tehokkaampia;
18. korostaa pakkausmerkintöjen tärkeyttä ja kehottaa tässä yhteydessä komissiota ottamaan huomioon kuluttajien kasvavat erityisvaatimukset, jotka koskevat esimerkiksi reilua kauppaa, hiilijalanjälkeä, kierrätysmahdollisuuksia ja -tyyppiä sekä alkuperämerkintää;
19. korostaa, että on taattava mahdollisuus laajakaista- ja televiestintäverkon käyttöön sekä tavaroiden ja palvelujen laaja sähköinen saatavuus myös siten, että poistetaan jakelua koskevia rajoitteita, torjutaan maantieteellistä segmentoitumista ja kehitetään sähköisiä maksupalveluja;
20. korostaa, että kuluttaja-asioita koskevassa toimintaohjelmassa on selvitettävä digitaalisten tuotteiden, kuten sähköisten kirjojen, sisältöä koskevia markkinoita;
21. korostaa, että kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia on lisättävä tarjoamalla heille hyödyllistä, kohdennettua ja helppotajuista tietoa; korostaa, että EU:n ja kansallisten viranomaisten sekä kuluttajajärjestöjen ja yritysten on tehostettava toimiaan kuluttajavalistuksen parantamiseksi; kehottaa komissiota ehdottamaan kuluttajaystävällistä sisämarkkinalainsäädäntöä, jotta varmistetaan, että kuluttajan edut otetaan täysimääräisesti huomioon sisämarkkinoiden toiminnassa;
22. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita antamaan riittävää tukea ja valmiuksia kunkin jäsenvaltion kuluttajajärjestöille niiden aseman ja resurssien vahvistamiseksi ja parantamaan tällä tavoin kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia;
23. korostaa, että kuluttajia on varhaisesta iästä alkaen valistettava, jotta he pystyvät ymmärtämään ja hyödyntämään tuotteissa esiintyvää tietoa; kehottaa komissiota parantamaan eurooppalaisten logojen tunnistettavuutta ja välitöntä oivallettavuutta, sillä niiden tunnistaminen ei ole edelleenkään tyydyttävää (erityisesti sellaiset logot kuin CE-vaatimustenmukaisuusmerkintä, EU:n ympäristömerkintä, Möbius-kierrätysmerkintä tai aineiden vaarallisuutta koskevat merkinnät);
24. kehottaa komissiota toteuttamaan kaikissa jäsenvaltioissa tiedotuskampanjoita yhteisön CE-merkinnästä ja sen merkityksestä ja antamaan kuluttajille selkeän kuvan siitä, mitä kyseinen merkintä tarkoittaa (tai ei tarkoita), ja tarjoamaan kuluttajille perusteellisempaa tietoa ja pyrkimään samalla lisäämään ammattilaisten tuoteturvallisuuden tuntemusta;
25. katsoo, että kansalaisyhteiskunnan yhdessä kuluttajajärjestöjen ja yritysten kanssa olisi käytettävä entistä enemmän innovatiivisia ratkaisuja sisämarkkinoita koskevan tiedon levittämiseen, jotta ihmiset voivat hyödyntää tarjolla olevia mahdollisuuksia kaikilta osin; tähdentää kansalaisyhteiskunnan tärkeää merkitystä pk-yritysten ja kuluttajien ja etenkin niiden auttamisessa, jotka ovat heikoimmassa asemassa, kuten nuoret tai ne, joilla ei ole

verkkoyhteyttä, jotta nämä voisivat ylittää nykyiset kielelliset, tekniset ja hallinnolliset esteet ja rajoitteet jäsenvaltioissa;

26. pitää valittavana, että palveluntarjoajan tai tariffien vaihtaminen on edelleen vaikeaa joillakin aloilla, mikä rajoittaa kuluttajien valinnanvapautta ja vahingoittaa kilpailua; kehottaa komissiota tarkastelemaan lähemmin tätä asiaa, jotta voidaan varmistaa, että kuluttajat voivat hyödyntää kaikki sisämarkkinoiden tarjoamat edut;
27. kehottaa komissiota tarkastelemaan esteitä, jotka edelleen hankaloittavat sitä, että kuluttajat voisivat halutessaan vaihtaa pankkia, ja pohtimaan näiden esteiden poistamiskeinoja, kuten EU:n laajuisen tilinumeroiden siirtojärjestelmän käyttöön ottamista;
28. toteaa, että pankkitileihin liittyvien pankkimaksujen avoimuus, nopeammat siirtotapahtumat sekä yksinkertaisemmat pankkitilin vaihtamisenmenettelyt ovat kuluttajien kannalta tärkeitä;
29. panee merkille, että arviolta 30 miljoonalla EU:n kansalaisella ei ole mahdollisuutta käyttää peruspankkipalveluja, ja kehottaa komissiota laatimaan ehdotuksen, kuten se ilmoitti tekevänsä osana sisämarkkinoiden toimenpidepakettia sekä vuoden 2011 työohjelmaansa;

III. Kuluttajansuoja ja tuoteturvallisuus

30. painottaa, että on suunniteltava kuluttajapolitiikkaa, jossa otetaan huomioon muita heikommassa asemassa olevien kuluttajaryhmien erityispiirteet;
31. kehottaa luomaan selvät yhteydet strategian ja kilpailupolitiikan ohjelman välille yhteisten toimien avulla, jotta kuluttajat voivat hyötyä palveluista, jotka on paremmin sovitettu heidän tarpeisiinsa ja toimitetaan paremmin ehdoin;
32. painottaa, että kulutustavaroiden yleistä turvallisuustasoa on parannettava kiireellisesti EU:ssa, etenkin yleistä tuoteturvallisuutta koskevan direktiivin tulevan tarkistamisen yhteydessä; kehottaa komissiota yhteistyössä asiasta vastaavien EU:n virastojen kanssa tarkastelemaan lähemmin kemikaalien vaikutuksia kuluttajien terveyteen sekä antibioottiresistenssiin ja nanoteknologiaan liittyviä kysymyksiä EU:n kyseisiä asioita koskevan lainsäädännön pohjalta;
33. korostaa myös, että lelujen turvallisuusvaatimuksia on tiukennettava, ja kehottaa jäsenvaltioita kiireesti saattamaan uuden leluturvallisuudsdirektiivin osaksi omaa lainsäädäntöään ja panemaan sen kaikilta osin täytäntöön;
34. kehottaa komissiota kehittämään tuotteen koko elinkaaren perustuvan yhteisen arviointi- ja merkintäjärjestelmän, kuten se vaati yrityksistä ja kasvua koskevista yhtenäismarkkinoista antamassaan päätöslauselmassa, ja katsoo, että tämä on tarpeen etenkin järjestelmien yksinkertaistamiseksi ja yhdenmukaistamiseksi, pirstoutumisesta yrityksille ja kuluttajille aiheutuvien kulujen ja poistamiseksi sekä harhaanjohtavan mainonnan estämiseksi;

35. kehottaa parantamaan tuoteturvallisuustakeita erityisesti sisämarkkinoiden sähköisessä kaupankäynnissä;
36. kehottaa vahvistamaan tuoteturvallisuuden nopeaa hälytysjärjestelmää ja tekemään siitä kuluttajien kannalta tehokkaamman ja selkeämmän, jotta voidaan parantaa yleistä tietämystä tiettyihin kulutustavaroihin liittyvistä riskeistä ja jotta yritykset ja tulliviranomaiset voivat ryhtyä nopeasti asianmukaisiin toimiin;
37. korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää luoda avoimet ja luotettavat markkinat, parantaa ammattistandardeja ja välttää eturistiriitoja rahoituspalvelujen tarjoamisessa kuluttajille, sekä korostaa talousvalistuksen ratkaisevaa merkitystä;
38. korostaa, että on tärkeää varmistaa talousalan koulutuksen ja neuvonnan saatavuus, ja kehottaa sääntelemään rahoitusneuvontapalveluja paremmin;
39. korostaa, että uusilla Euroopan valvontaviranomaisilla on selkeät kuluttajansuojaan liittyvät toimivaltuudet ja velvollisuudet rahoituspalvelujen alalla, ja odottaa, että strategiassa tuodaan ne esiin ja tehostetaan Euroopan valvontaviranomaisten kuluttajansuojaa koskevia valmiuksia siten, että hyödynnetään kansallisten viranomaisten jo käytössä olevia parhaita käytänteitä ja varmistetaan eri osapuolten, erityisesti kuluttajien edustajien, osallistuminen;
40. kehottaa takaamaan korkeatasoisen kuluttajansuojan kaikkialla EU:ssa, jotta rahoituspalvelujen sisämarkkinoita voidaan vahvistaa edelleen ja torjua protektionistisia toimia;
41. kehottaa antamaan kohdennettua rahoitusta kuluttajia ja erityisesti kuluttajakäyttäytymistä ja tietojen keräämistä koskeviin tutkimushankkeisiin, joiden avulla voidaan laatia kuluttajien tarpeisiin vastaavaa politiikkaa;
42. ehdottaa, että olisi lisättävä unionin tukea ympäristöystävällisen ja eettisen kuluttamisen ja muiden tulevaisuuden alojen tutkimukselle sekä peruskulutushyödykkeiden (autojen, polkupyörien, kodinkoneiden Jane.) yhteiskäytön edistämiseksi;
43. kehottaa komissiota jatkamaan tavaroiden myyntiin sekä kohtuuttomiin sopimusehtoihin liittyvää työtä, tarkastelemaan uudelleen sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevia määräyksiä, kulutusluottodirektiiviä, harhaanjohtavaa mainontaa koskevaa direktiiviä sekä laajempaa kysymystä siitä, onko sopimattomista kaupallisista menettelyistä annettuja säädöksiä sovellettava yritysten välisiin suhteisiin; kehottaa painokkaasti jäsenvaltioita panemaan kaikilta osin ja moitteettomasti täytäntöön sisämarkkinoita koskevat säännöt ja lainsäädännön, erityisesti kuluttajien oikeuksia koskevan direktiivin, sähköistä kauppaa koskevan direktiivin sekä elintarviketietojen antamista kuluttajille koskevan asetuksen;
44. kehottaa komissiota selvittämään kuluttaja-asioita koskevassa toimintaohjelmassa standardisoinnin merkitystä esimerkiksi palveluiden alan monimutkaisten prosessien ja kuluttajille tarjottavan monimutkaisen tiedon yksinkertaistamisessa ja varmistamaan, että sekä kuluttajajärjestöt että kansalliset viranomaiset voivat osallistua tähän tärkeään työhön;

IV. Sosiaalisempi ja kestävämpi EU:n kuluttajapolitiikka

45. kehottaa komissiota sisällyttämään kuluttajia koskevaan toimintaohjelmaan kohdan, jossa käsitellään saavutettavuutta kuluttajien kannalta, jotta muita heikommassa asemassa olevilla väestöryhmillä on mahdollisuus saada tarvitsemiaan keskeisiä tuotteita ja palveluja;
46. huomauttaa, että iäkkäät ja vammaiset henkilöt joutuvat edelleen kohtaamaan kaikille tarkoitettuihin tuotteisiin ja palveluihin liittyviä turvallisuus- ja saavutettavuusongelmia; huomauttaa, että tässä standardeja voidaan käyttää menestyksekkäästi siihen, että mahdollisimman monet kuluttajat iästä tai fyysisestä toimintakyvystä riippumatta pystyisivät käyttämään tuotteita ja palveluja;
47. kehottaa komissiota ottamaan huomioon tasa-arvonäkökohdan kuluttaja-asioita koskevassa toimintaohjelmassa ja noudattamaan sitoumustaan, jonka mukaan tasa-arvoperiaatteen toteuttaminen kuuluu erottamattomasti sen politiikantekoon; kehottaa komissiota varmistamaan, että kuluttaja-asioita koskevalla toimintaohjelmalla pyritään torjumaan kaikenlaista sukupuoleen perustuvaa syrjintää tavaroiden ja palvelujen käytössä ja toimittamisessa;
48. kehottaa komissiota tarkastelemaan sitä, miten yksityisestä kuluttamisesta voidaan tehdä kestävämpää innovoinnin, talouskasvun ja vähähiilisen talouden edistämiseksi Eurooppa 2020 -strategiassa asetetun tavoitteen mukaisesti; katsoo, että erityistä huomiota olisi kiinnitettävä älykkäisiin energiajärjestelmiin; katsoo, että uusien tekniikoiden avulla kaikilla verkon käyttäjillä olisi oltava mahdollisuus osallistua energian sisämarkkinoihin, jotta energiaa voidaan säästää ja vähentää energiakustannuksia siten, että samalla turvataan haavoittuvassa asemassa olevien kuluttajien energiansaanti;
49. kehottaa komissiota, jäsenvaltioita ja sidosryhmiä koordinoimaan toimiaan, joiden avulla ne voivat paremmin valistaa kuluttajia tehokkaammista elintarvikkeiden osto- ja kulutustavoista elintarvikkeiden haaskauksen ehkäisemiseksi ja torjumiseksi;
50. korostaa, että olisi arvioitava tämän alan vapauttamisen vaikutuksia kuluttajatytyväisyyteen, ja kehottaa tässä yhteydessä arvioimaan energiamarkkinoiden toimintaa;

V. Kuluttajien oikeuksien täytäntöönpano ja muutoksenhaku

51. kannustaa komissiota entistä enemmän tukemaan Euroopan kuluttajakeskusten verkoston (ECC-Net) tehtäviä ja tuomaan niitä esille, sillä verkostolla olisi oltava keskeinen asema kuluttajien oikeuksista tiedottamisessa ja kuluttajien tukemisessa valitustapauksissa; korostaa, että rajatylittävällä täytäntöönpanolla sekä kuluttajansuojaa koskevalla yhteistyöverkostolla on tärkeä rooli kuluttajansuojalakien moitteettomassa voimaan saattamisessa ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten yhteistyön vaalimisessa;
52. kehottaa komissiota käyttämään kaikkia perussopimusten mukaisia toimivaltuuksiaan parantaakseen kaiken kuluttajia koskevan EU:n lainsäädännön saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä sekä sen soveltamista ja toteuttamista; kehottaa jäsenvaltioita tehostamaan toimiaan sisämarkkinasääntöjen täysimääräiseksi ja asianmukaiseksi

täytäntöönpanemiseksi;

53. kehottaa kuluttajien vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseksi ottamaan käyttöön koko EU:n alueella helposti hyödynnettäviä ja tehokkaita muutoksenhakujärjestelmiä, kuten vaihtoehtoinen riidanratkaisumenetelmä, ryhmäkanne ja verkkovälitteinen riidanratkaisu; panee huolestuneena merkille, että nykyinen korvauksetta jääminen on huomattava porsaanreikä oikeusjärjestelmässä, sillä se mahdollistaa sen, että vähittäismyyjät voivat pitää itsellään laittomasti saamansa voiton;
54. kehottaa luomaan EU:n kuluttajille suunnattuja helposti hyödynnettäviä ja tehokkaita muutoksenhakujärjestelmiä sisämarkkinoiden ja erityisesti verkkokaupan esteiden poistamiseksi ja kehottaa komissiota esittämään yhden tai useamman ehdotuksen tavallista lainsäätämisyjärjestystä noudattaen ja tällä tavalla parlamentin asianmukaisen osallistumisen varmistamiseksi;
55. suhtautuu myönteisesti meneillään oleviin toimiin, joilla pyritään kehittämään eurooppalainen vaihtoehtoinen riidanratkaisujärjestelmä siten, että voimassa olevien kansallisten ja liiketoiminnan järjestelmien avulla yhdistetään toisiinsa korkeatasoinen kuluttajansuoja ja yrittäjien kannalta oikeudenmukaiset kaupankäyntiedellytykset;
56. kehottaa komissiota hyödyntämään jäsenvaltioiden parhaita käytänteitä, kuten pohjoismaista oikeusasiamiesmallia, ja harkitsemaan mahdollisuutta antaa Euroopan kuluttajakeskuksen verkostolle oikeudellinen toimivalta kuluttajien riita-asioiden ratkaisemiseen;
57. katsoo, että tällaisella järjestelmällä vahvistetaan sisämarkkinoita ja tarjotaan kuluttajille oikeudenmukainen muutoksenhakujärjestelmä rajat ylittävien riita-asioiden ratkaisemiseksi ja luodaan näin luottamusta kuluttajan ja yritysten välille, minkä lisäksi sekä yritykset että kuluttajat välttyvät kalliilta oikeusmenettelyiltä;
58. kehottaa komissiota käynnistämään toimielintenvälisen keskustelun siitä, miten on edettävä, jotta kuluttajien liiketoimien oikeussuojaa voidaan parantaa asianmukaisella tavalla siten, että otetaan huomioon kuluttajien oikeuksia koskevassa direktiivissä vahvistettu linjaus;
59. korostaa, että tulevaan vuoden 2013 jälkeiseen monivuotiseen rahoituskehikseen on sisällytettävä asianmukaiset varat tässä kertomuksessa asetettujen ja tulevassa kuluttaja-asioita koskevassa toimintaohjelmassa asetettavien tavoitteiden toteuttamiseksi; katsoo, että tarvitaan riittävää ja turvattua EU:n rahoitusta, jotta kuluttajajärjestöt pystyvät huolehtimaan kuluttajien eduista EU:n kaikissa jäsenvaltioissa;

o

o o

60. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

PERUSTELUT

Esittelijä haluaa aluksi kiittää Eva Britta Svenssonia (entinen parlamentin jäsen, joka valitettavasti mietintöluonnoksen laadintavaiheessa joutui terveyssyistä eroamaan parlamentista) tämän erinomaisesta osallistumisesta mietinnön laatimiseen.

Komission on tarkoitus julkaista kuluttajia koskeva toimintaohjelma toukokuuhun 2012 mennessä EU:n kuluttajapoliittisen strategian 2007–2013 seurantana (KOM (2007)0099 lopullinen). Se julkaistaan komission tiedonantona ja siihen sisällytetään kaikki kuluttajia koskevat aloitteet vuodelle 2012 ja sen jälkeen, mutta se ulottuu EU:n kuluttajapoliittisen strategian 2007–2012 soveltamisalaa pidemmälle. Komission kunnianhimoista linjausta pidetään tervetulleena, ja komissiota kehoitetaan myös julkaisemaan vihreä kirja kunnollisen keskustelupohjan luomiseksi kuluttajansuojajärjestöille, kansalaisille sekä kansallisille parlamenteille ja hallituksille.

Kuluttajia koskevan toimintaohjelman tulisi kattaa kaikki tärkeät kuluttajapolitiikan tulevat asiat ja haasteet. Sen tulisi olla virstanpylväs EU:n kuluttajapolitiikassa ja ensimmäinen kerta, jolloin Euroopan unionista tehdyn sopimuksen periaate, jonka mukaan kuluttajien edut on otettava huomioon myös kaikissa muissa asioita koskevissa EU:n toimintalinjoissa, saa konkreettisen merkityksen.

Turvallisten elintarvikkeiden ja tuoteturvallisuuden takaaminen olisi asetettava etusijalle kuluttajia koskevassa toimintaohjelmassa. Lisäksi kuluttajia koskevan toimintaohjelman on oltava sellainen, että sen avulla voidaan vähentää kuluttajien välistä epätasa-arvoa, myötävaikuttaa vähähiilisen talouden perustamiseen, kuten Eurooppa 2020 -strategiassa on päätetty, ja suojella lapsia mainonnalta. Maailmanlaajuisesta näkökulmasta katsoen toimintaohjelmalla on myös vastattava nykyaikaisten yhteiskuntien haasteisiin, kuten markkinoiden maailmanlaajuistumiseen, talouden digitalisoitumiseen ja väestön ikääntymiseen, ja siinä on kiinnitettävä huomiota täytäntöönpanovälineisiin/muutoksenhakuvälineisiin ja tuettava kuluttajajärjestöjä.

Kuluttajatulostaulut ja kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia koskeva toimintaohjelma

Komission tuoreissa selvityksissä on osoitettu, että kuluttajien vaikutusmahdollisuuksia on lisättävä huomattavasti. Kuluttajien oikeuksien tunteminen ja tieto, hyvin tunnetut ja tehokkaat kansalaisjärjestöt, julkiset viranomaiset ja aktiiviset tiedotusvälineet sekä yksinkertaiset ja helposti saatavilla olevat muutoksenhakekeinot ovat edellytyksenä kuluttajien mahdollisuuksille vaikuttaa.

Jäsenvaltioiden kuluttajaehtoien laatua seurataan maaliskuussa 2011 julkaistun kuluttajamarkkinoiden tulostaulun välityksellä (SEC (2011)). Komission viidennessä kuluttajamarkkinoiden tulostaulussa, joka julkaistiin 11. maaliskuuta 2011, osoitetaan, että kuluttajien olot ovat kohentuneet selvästi lähes kaikissa EU-maissa vuoden 2009 jyrkän laskun jälkeen. Tulostaulussa myös vahvistetaan, että kotimaisen ja rajatylittävän verkkokaupan välillä on selvä kuilu, että monet EU:n kansalaiset kärsivät huomattavasta köyhyydestä sekä perushyödykkeiden ja -palveluiden puutteesta ja että kuluttajat ovat entistä huolestuneempia elintarvikkeiden turvallisuudesta.

Komission 11. huhtikuuta 2011 julkaistusta kuluttajien vaikutusmahdollisuuspaketista on käynyt ilmi, ettei kuluttajilla ole tietoa oikeuksistaan, ja se on myös vahvistanut tarpeen puuttua kuluttajien mahdollisuuksiin vaikuttaa. Kuluttajilla on oltava mahdollisuus ymmärtää, miten he voivat hyödyntää internet-aikakauden parhaita käytössä olevia välineitä, jotta heillä olisi mahdollisuus tuntea ja valita oikeutensa ja käyttää niitä parhaalla mahdollisella tavalla jatkuvasti entistä haastavammiksi muuttuvilla markkinoilla. Viranomaisten sekä kuluttajajärjestöjen aktiivinen rooli on olennainen, minkä vuoksi näille myönnettävä rahoitus on varmistettava. Vaikutus- ja toimivaltaisten kuluttajajärjestöjä kehittämällä ja tukemalla voidaan todella lisätä kuluttajien tietoa, ja nämä järjestöt voivat ajaa kuluttajien etua sekä poliittisessa päätöksenteossa että arkielämässä.

Lokakuun 2011 kuudennessa tulostaulussa tähdennetään erityisesti sitä, mitkä 50 kuluttajamarkkinat ovat kuluttajien mielestä merkittävimmät avoimuuden, vertailtavuuden, luottamuksen, ongelmien, valitusten, vaihtamisen ja yleisen tyytyväisen näkökulmasta.

Edellä mainitut tutkimukset velvoittavat vahvasti Euroopan unionia ryhtymään konkreettisiin toimiin, joilla lisätään kuluttajien vaikuttamismahdollisuuksia ja kuluttajansuojaa.

Sosiaalinen sekä ympäristön kestävyys

Kuluttajien olosuhteet vaihtelevat huomattavasti eri puolilla Eurooppaa. EU:n 499 miljoonasta kansalaisesta ja ihmisestä kukin joutuu vastaamaan eri tilanteisiin. Arviolta 80 miljoonalla ihmisellä, joista 19 miljoonaa on lapsia, ei ole varaa perusasioihin, kuten lämpimään kotiin, vuokran maksamiseen tai kesälomaan toisella paikkakunnalla. Näihin kuluttajien epätasa-arvoisiin olosuhteisiin on puututtava ja kuluttajia koskevaan toimintaohjelmaan on sisällytettävä kannattavuusnäkökulma sellaisena kuin kuluttajat sen näkevät. Ratkaisevan tärkeää kuluttajien välisen epätasa-arvon vähentämiseksi on kaikkien saatavilla olevien hyvinvointipalvelujen rahoittaminen yhteisvastuullisesti.

Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti EU:n tavoitteena on luoda älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua. EU on asettanut korkeita tavoitteita hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi, ja jos tarkoituksena on näiden päämäärien saavuttaminen ja vähähiilisen talouden luominen Euroopan unioniin, on varmistettava, että yksityinen kuluttaminen muuttuu kestävämmäksi, sillä se on osuus on 56 prosenttia EU:n BKT:stä.

Kuluttajia koskevassa toimintaohjelmassa on käsiteltävä sitä, miten vähähiilistä taloutta voidaan edistää yksityisen kulutuksen keinoin. Nopeimmin kasvavia hiilidioksidipäästöjen aiheuttajia EU:ssa ovat liikenne ja energia. Sisämarkkinat puolestaan vaikuttavat hiilidioksidipäästöjen ulkoisiin tekijöihin. Kuluttajia koskevalla toimintaohjelmalla on edistettävä siirtymistä vähähiiliseen talouteen, mikä edellyttää suurempaa paikallista kulutusta, jotta liikenteestä aiheutuvia hiilidioksidipäästöjä voidaan vähentää EU:ssa. Samalla se merkitsee myös kierrätyksen ja käytettyjen tavaroiden uudiskulutuksen edistämistä. Kierrätys ei kuitenkaan yksistään riitä: myös kuluttajille tarjottavien tuotteiden on oltava mahdollisimman energiatehokkaita.

Toinen ongelma, johon kuluttajaa koskevassa toimintaohjelmassa on puututtava, on elintarvikkeiden haaskaus, sillä EU:ssa noin 90 miljoonaa tonnia elintarvikkeita menee

hukkaan vuosittain. Maapallon väestö kasvaa yhdeksään miljardiin vuonna 2050 ja elintarvikkeiden kysyntä kasvaa 70 prosentilla. Tämä merkitsee suurta haastetta maailmanlaajuisille maatalousjärjestelmille sekä EU:n kuluttajille ja on yksi syy lisää edistää paikallista ja ekologista elintarviketuotantoa.

Kuluttajia koskevan toimintaohjelman on oltava kaukonäköinen ja kokonaisvaltainen. Siinä on otettava huomioon, mitä maailmassa tapahtuu. Ilmastomuutoksen edistyminen on ajankohtainen ongelma, joka saattaa osoittautua tuhoisaksi, ja sen vuoksi kulutusyhteiskunnan on muutettava perusteellisesti. Kuluttajia koskevan toimintaohjelman avulla on edistettävä Eurooppa 2020 -strategian kestävä kasvun tavoitetta ja näin ollen palvelujen, kuten koulutuksen, terveydenhuollon ja vanhustenhoidon, kestävä julkista kulutusta. Tämä on elämän kannalta tärkeintä; tällä tavalla luodaan yhteisöllisyyttä ja estetään hiilidioksidipäästöjen synty.

Kestävän kulutuksen ja myös julkisten hankintojen edistämällä on tärkeä merkitys. Ympäristösuojelua, työntekijöiden oikeuksia ja työehtosopimuksia koskevien vaatimusten asettaminen korkealle olisi sallittava ja siitä olisi myös tehtävä pakollista.

Elintarvike- ja tuoteturvallisuus

Euroopan kuluttajajärjestöjen liiton jäsenjärjestöjen keskuudessa toteutetun mielipidemittauksen mukaan kuluttajien näkökulmasta kaksi tärkeintä seikkaa olivat parempi suojele rahoituspalveluiden ja elintarviketurvallisuuden alalla, mukaan lukien elintarvikkeiden äskettäin hintojen nousu. Kuluttajat käyttävät suuren osan tuloistaan elintarvikkeisiin, minkä vuoksi on olennaista, että elintarvikkeiden turvallisuus, elintarvikkeiden pakkausmerkinnät ja muut asiaan kuuluvat seikat sisällytetään kuluttajia koskevaan toimintaohjelmaan.

Kuluttajat tarvitsevat nykyistä selkeämpää tietoa liikalihavuuden ehkäisemiseksi ja terveellisten valintojen edistämiseksi. Elintarvikkeita koskevien tietojen on oltava kattavia ja helposti ymmärrettäviä. Tarvetta on lisäksi elintarviketurvallisuusvaatimusten korottamiseen ja näkemyksille, jotka koskevat kestäviä elintarvikemerkintöjä, joiden avulla kuluttajat voivat tehdä valistuneempia valintoja. Elintarvikemerkintöjä käsitellään asetuksessa elintarviketietojen antamisesta kuluttajille, mutta tästä huolimatta elintarvikkeiden pakkausmerkintöjä on käsiteltävä myös kuluttajia koskevassa toimintaohjelmassa, sillä elintarvikkeet ovat olennaisen tärkeitä kuluttajille.

Pakkausmerkinnät eivät kuitenkaan riitä liikalihavuuden, torjunta-aineiden ja vaarallisten kemikaalien torjumiseen. Monia muita markkinoilla olevia keinotekoisia aineita on vielä kiellettävä ja niiden käyttöä rajoitettava. Tällaisia ovat esimerkiksi keinotekoiset transrasvat, joita käytetään suurimmassa osassa jalostettuja elintarvikkeita ja jotka vaikuttavat sydän- ja verisuonitautien kehittymiseen ja aiheuttavat valtavia kustannuksia terveydenhuoltojärjestelmille.

Kuluttajia koskevassa toimintaohjelmassa on myös käsiteltävä antibiooteille vastustuskykyisiä bakteereja, jotka liittyvät elintarvikkeisiin, terveyteen ja turvallisuuteen. Tästä aiheutuu vielä suuria ongelmia terveydelle ja kuluja terveydenhuollolle, jos toimiin ei ryhdytä välittömästi. Kuluttajia koskevassa toimintaohjelmassa on käsiteltävä tätä huomattavaa uhkaa siten, että

antibioottien lääketieteellisesti perusteettomasta laajasta käytöstä aletaan luopua lihateollisuudessa, sillä tällainen käyttö aiheuttaa huomattavia ongelmia kansanterveydelle.

Komission on ryhdyttävä kuluttajia koskevan toimintaohjelman yhteydessä myös konkreettisiin toimiin, joilla se vähentää kuluttajien ja ympäristön altistumista vaarallisille kemikaaleille ja aineille. Kuluttajat altistuvat päivittäin kemiallisille sekoituksille, joiden tiedetään aiheuttavan syöpää ja hormonijärjestelmän häiriöitä. Näitä ovat muun muassa parabeenit, joita käytetään säilöntäaineena lähes kaikessa kosmetiikassa sekä voiteissa ja shampoissa. Näin vaarallisten ja laajalti kulutustuotteissa käytettyjen kemikaalien osalta pelkkä pakkausmerkintä ei ole riittävä. Komission olisi varmistettava, että parabeenien terveystarpeita tutkitaan laajemmin. Myös Tanskan mallia, jossa parabeenit on kielletty tuotteissa, joiden kohderyhmänä ovat pienet lapset, olisi syytä tarkastella lähemmin.

Tuoteturvallisuuden nopeaa hälytysjärjestelmää on selkeytettävä ja tehostettava, jotta lainsäätäjät voisivat saada parempaa tietoa kulutustuotteisiin liittyvistä riskeistä. Yleisen tuoteturvallisuuden sääntöjä on kiristettävä ja ne on pantava täytäntöön asianmukaisesti, minkä lisäksi vaarallisia tuotteita koskevia erityismääräyksiä on kehitettävä tai parannettava. Nanoteknologiaa on säänneltävä riittävästi ja nanomateriaaleja sisältäviin tuotteisiin on liitettävä niitä koskeva merkintä. Lisäksi riippumattoman kolmannen osapuolen on testattava lelujen turvallisuutta tietyissä tapauksissa.

Lapset ja mainonta

Lapset kuuluvat haavoittuvimpiin kuluttajaryhmiin. Koska lapset eivät kykene tekemään valistuneita valintoja, he eivät ole kuluttajia siinä mielessä kuin aikuiset. Tästä huolimatta he ovat alttiita ylenmääräiselle mainonnalle.

Tätä ongelmaa on käsiteltävä kuluttajia koskevassa toimintaohjelmassa. Lapsia on erityisen kiireellisesti suojeltava epäterveellisten elintarvikkeiden mainonnalta, sillä 177 miljoonaa lasta maailmassa kärsii liikalihavuudesta, ja kuluttajajärjestöjen mukaan yksi tähän liittyvistä syistä on mainonnan valtava määrä, jolle lapset ovat alttiita.

Euroopan unionin on käsiteltävä tätä ongelmaa kuluttajia koskevassa toimintaohjelmassa ja suojeltava lapsia mainonnalta. Kielto, jonka perusteella kaikki alle 12-vuotiaille lapsille suunnattu televisiomainonta on kielletty, on ollut voimassa Ruotsissa vuodesta 1991. Lapset eivät ole kuluttajia. Sen vuoksi kuluttajia koskevassa toimintaohjelmassa olisi sovellettava lapset huomioivaa näkökulmaa ja ehdotettava alle 12-vuotiaille lapsille suunnatun televisiomainonnan kieltämistä.

Digitaaliympäristö

"Digitaalikuluttajan" etujen edistäminen on merkittävä haaste tulevaisuuden kuluttajapolitiikalle. Tällä alalla on runsaasti merkittäviä haasteita, joita on käsiteltävä, muun muassa se, että kuluttajille on tarjottava turvallinen digitaaliympäristö, televerkkojen saatavuus on varmistettava osana sosiaalista ja taloudellista osallistamista ja kuluttajien perusoikeuksia ja etenkin henkilötietosuojaa on kunnioitettava. Lisäksi televiestintämarkkinoiden kilpailulla on varmistettava kuluttajien valintamahdollisuus sekä taata laatu.

Täytäntöönpano ja muutoksenhaku

Ryhmäkanne ja vaihtoehtoiset riidanratkaisumenetelmät (alternative dispute resolution, ADR) ovat kumpikin vahvan kuluttajapoliittisen strategian elementtejä. Vaihtoehtoisten riidanratkaisumenetelmien sisällyttämistä ensisijaisena painopisteenä komission laatimaan sisämarkkinoiden toimenpidepakettiin pidetään tervetulleena. Vaihtoehtoiset ratkaisut eivät kuitenkaan toimi, jos järjestelmiä, joille nämä ratkaisut ovat vaihtoehtoja, ei panna täytäntöön. Komissiota kehoitetaan näin ollen esittämään pikimmiten lainsäädäntöehdotuksen oikeudellisesta välineestä, jonka avulla varmistetaan kuluttajien muutoksenhakumahdollisuus kaikkialla EU:ssa. Tähän kuluttajien käytössä olevia välineitä kokevaan räikeään puutteeseen on puututtava välittömästi.

Kuluttajien oikeuksien vahva edustus kuuluu ratkaisevana osana eheään kansalaisyhteiskuntaan. Tällainen edustus on tehtävä mahdolliseksi ja sitä on edistettävä sekä EU:n tasolla että kansallisella tasolla jäsenvaltioissa. Tämä ei ole toteutunut monissa maissa, vaikka niiden liittymisestä EU:hun on kulunut jo vuosia, ja myös valmiuksien kehittämistoimet kuluttajien liikkumista varten ovat välttämättömiä näissä maissa.

12.10.2011

TALOUS- JA RAHA-ASIOIDEN VALIOKUNNAN LAUSUNTO

sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokunnalle

uudesta kuluttajapoliittisesta strategiasta
(2011/2149(INI))

Valmistelija: Alfredo Pallone

EHDOTUKSET

Talous- ja raha-asioiden valiokunta pyytää asiasta vastaavaa sisämarkkina- ja kuluttajansuojavaliokuntaa sisällyttämään seuraavat ehdotukset päätöslauselmaesitykseen, jonka se myöhemmin hyväksyy:

1. huomauttaa, että kilpailupolitiikan ja rahoituspalveluja koskevan lainsäädännön on tarkoitus hyödyttää myös kuluttajia; korostaa tarvetta ottaa huomioon muita heikommassa asemassa olevien kuluttajien erityistarpeet; muistuttaa, että talouskriisi on aiheuttanut erityisiä hankaluuksia kuluttajille;
2. on tyytyväinen kuluttajansuojakysymyksiin omaksuttuun strategiseen lähestymistapaan, jossa hyödynnetään vuosien 2007–2013 strategiasta saatuja kokemuksia; korostaa, että kuluttajapolitiikka ja sosiaaliset ja ympäristötavoitteet olisi sovitettava paremmin yhteen Eurooppa 2020 -strategian puitteissa;
3. tukee komission behavioristista taloustiedettä koskevaa työtä, sillä se on oleellista sen varmistamiseksi, että kuluttajansuojatoimet ovat tehokkaita käytännössä;
4. panee merkille kuluttajien tyytymättömyyden rahoituspalveluiden toimintaan, mikä johtuu muun muassa huonoista neuvoista, ja sen, että kuluttajamarkkinoiden tulostaulun mukaan suurin osa kuluttajista ei ole tietoisia rahoituspalveluja koskevista oikeuksistaan ja 98 prosenttia ei kykene valitsemaan heille sopivinta investointivaihtoehtoa, mistä aiheutuvat kustannukset ovat 0,4 prosenttia EU:n BKT:stä;
5. korostaa, että tietojen toimittaminen on kuluttajille sekä tarpeen että tärkeää kaikilla rahoituspalvelujen aloilla, mutta pyytää tunnustamaan kuluttajapoliittisessa strategiassa,

että kilpailukykyisten markkinoiden luominen yksinään ei riitä, jotta kuluttajat voisivat tehdä etujensa mukaisia päätöksiä; toteaa, että näiden tietojen antamisen tehostamiseksi on tärkeää, että tiedot toimitetaan EU:n ja alueiden virallisilla kielillä;

6. korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää luoda avoimet ja luotettavat markkinat, parantaa ammatillisia vaatimuksia ja välttää eturistiriitoja rahoituspalvelujen toimittamisessa kuluttajille, ja korostaa talousvalistuksen ratkaisevaa merkitystä;
7. kehottaa edellyttämään kuluttajapoliittisessa strategiassa, että uudessa lainsäädännössä säädetään alakohtaisesti sen sijaan, että rahoituspalvelut ryhmitellään muihin sektoreihin, joilla kuluttajien tarpeet ja käyttäytyminen ovat erilaisia, kun otetaan huomioon rahoituspalveluiden luonne ja monimutkaisuus sekä se, että niillä on suuri vaikutus kuluttajiin; kehottaa edellyttämään, että suojelun taso on vähintään yhtä korkea kuin muilla aloilla;
8. kehottaa komissiota asettamaan tavoitteeksi kuluttajien oikeuksia rahoituspalvelujen alalla koskevan eurooppalaisen peruskirjan, jossa otettaisiin huomioon kaikki voimassa olevat säännökset ja yksinkertaistettaisiin niitä, johon sisällytettäisiin jäsenvaltioiden hyviä käytänteitä, jossa selvennettäisiin rahoituspalvelujen tarjoajien vastuuta ja johon sisältyisi riittävät ja hyvissä ajoin kuluttajalle annettavat tiedot ja korkeatasoinen kuluttajansuoja kaikilla kuluttajille tarjottavien rahoituspalvelujen aloilla;
9. korostaa, että on tärkeää saada talousalan koulutusta ja neuvoja, ja kehottaa sääntelemään neuvontaa paremmin;
10. korostaa, että uusilla Euroopan valvontaviranomaisilla on rahoituspalvelujen kuluttajansuojan osalta nimenomaiset toimivaltuudet ja tehtävät, ja odottaa, että strategiassa tuodaan ne esiin ja tehostetaan Euroopan valvontaviranomaisten kuluttajansuojaa koskevia valmiuksia siten, että hyödynnetään kansallisten viranomaisten jo käytössä olevia parhaita käytänteitä ja varmistetaan asianomaisten osapuolten, erityisesti kuluttajien edustajien, osallistuminen;
11. korostaa, että korkeatasoisen kuluttajansuojan saavuttamiseksi rahoituspalvelualalla on varmistettava rahoituslaitosten tehokas valvonta ja avoin toiminta;
12. kehottaa luomaan selvät yhteydet strategian ja kilpailupolitiikan ohjelman välille ja ryhtymään yhteisiin toimiin yhteyksien luomiseksi, jotta kuluttajat voivat hyötyä palveluista, jotka on paremmin sovitettu heidän tarpeisiinsa ja toimitettu paremmin ehdoin;
13. korostaa, että olisi arvioitava tämän alan vapauttamisen vaikutuksia kuluttajatytyväisyyteen, ja kehottaa tässä yhteydessä arvioimaan energiamarkkinoiden toimintaa;
14. kehottaa suojelemaan kuluttajia paremmin rajat ylittävässä kaupassa etenkin ostettaessa verkosta tuotteita tai palveluita ja ryhtymään toimiin, joilla varmistetaan, että kuluttajilta ei evätä mahdollisuutta ostaa verkosta tuotteita ja palveluita sen vuoksi, että ne sijaitsevat toisessa jäsenvaltiossa;

15. korostaa, että kuluttajien henkilötiedoilla, kuten kohdistetun mainonnan tarkoituksiin käytettävillä tietokannoilla, on huomattava taloudellinen merkitys, josta kuluttajat eivät useimmiten ole tietoisia; pyytää komissiota varmistamaan riittävän kilpailun verkkomainonnan ja hakukoneiden markkinoilla;
16. kehottaa takaamaan korkeatasoisen kuluttajansuojan kaikkialla EU:ssa, jotta rahoituspalvelujen sisämarkkinoita voidaan vahvistaa edelleen ja voidaan torjua protektionistisia käytänteitä;
17. muistuttaa, että täysin yhdyntyneistä sisämarkkinoista saadaan EU:n kuluttajille moninkertaisia suotuisia vaikutuksia kuten matalammat hinnat ja suurempi tuote- ja palveluvalikoima;
18. kehottaa ottamaan käyttöön EU:n kuluttajille suunnattuja helposti hyödynnettäviä ja tehokkaita muutoksenhakujärjestelmiä, jotka ovat olennaisia sisämarkkinoiden ja erityisesti verkkokaupan esteiden poistamisen kannalta, ja kehottaa komissiota esittämään yhden tai useamman ehdotuksen tavallisen lainsäätämisyjärjestyksen kautta, jotta varmistetaan Euroopan parlamentin osallistuminen;
19. kehottaa komissiota varmistamaan, että sen kuluttaja-asioita koskevat toimintalinjat sovitetaan paremmin yhteen;
20. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tehostamaan kuluttajansuoja-alan kansainvälistä yhteistyötä ja tiedonvaihtoa kolmansien maiden kanssa;
21. korostaa, että taloudellista osallisuutta on tuettava esimerkiksi varmistamalla tuotteiden monipuolisuus sekä kieltämällä mielivaltaisuus ja syrjintä, lisäämällä kuluttajien rahoitusasioita koskevia tietoja, tiedottamalla heille kuuluvista oikeuksista ja varmistamalla, että heillä on mahdollisuus hyödyntää digitaaliympäristöä ja asianmukaisesti säänneltyjä peruspankkipalveluja;
22. kehottaa komissiota käsittelemään jäljellä olevia esteitä, jotka koskevat kuluttajien liikkuvuutta pankkien vaihtamisen osalta, ja harkitsemaan ratkaisuja, kuten EU:n laajuisen tilinumeroiden siirtojärjestelmän käyttöön ottamista, esteiden poistamiseksi;
23. toteaa, että pankkitileihin liittyvien pankkimaksujen avoimuus, nopeammat siirtotapahtuma-ajat sekä pankkitilin vaihtamista koskevat yksinkertaisemmat menettelyt ovat kuluttajien kannalta tärkeitä;
24. panee merkille, että arviolta 30 miljoonalla eurooppalaisella ei ole mahdollisuutta käyttää peruspankkipalveluja, ja kehottaa komissiota laatimaan ehdotuksen, kuten se ilmoitti tekevänsä osana sisämarkkinoiden toimenpidepakettia sekä komission vuoden 2011 työohjelmaa;
25. painottaa, että on tärkeää siirtää EU:n lainsäädäntö nopeasti ja täysimääräisesti osaksi kansallista lainsäädäntöä ja panna täytäntöön ja saattaa voimaan nykyinen EU:n lainsäädäntö ja kansallinen lainsäädäntö, mukaan lukien kuluttajien oikeuksia koskeva direktiivi;

26. suhtautuu myönteisesti meneillään oleviin toimiin, joilla pyritään kehittämään eurooppalainen vaihtoehtoinen riidanratkaisujärjestelmä siten, että voimassa olevien kansallisten ja liiketoiminnan järjestelmien avulla yhdistetään toisiinsa korkeatasoinen kuluttajansuoja ja yrittäjien kannalta oikeudenmukaiset kaupankäyntiedellytykset;
27. kehottaa komissiota hyödyntämään jäsenvaltioiden parhaita käytänteitä kuten pohjoismaista oikeusasiamiesmallia ja harkitsemaan mahdollisuutta antaa Euroopan kuluttajakeskuksen verkostolle oikeudellinen toimivalta kuluttajien riita-asioiden ratkaisemiseen;
28. katsoo, että tällaisella järjestelmällä vahvistetaan sisämarkkinoita ja tarjotaan kuluttajille oikeudenmukainen muutoksenhakujärjestelmä rajat ylittävien riita-asioiden ratkaisemiseksi ja luodaan luottamusta kuluttajan ja teollisuuden välille, minkä lisäksi sekä teollisuus että kuluttajat välttyvät kalliilta oikeusmenettelyiltä.

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	11.10.2011
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 36 -: 2 0: 0
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Burkhard Balz, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Othmar Karas, Jürgen Klute, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Werner Langen, Astrid Lulling, Arlene McCarthy, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Kay Swinburne, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Elena Băsescu, Sari Essayah, Ashley Fox, Sophia in 't Veld, Olle Ludvigsson, Thomas Mann, Sirpa Pietikäinen, Gianni Pittella

VALIOKUNNAN LOPULLISEN ÄÄNESTYKSEN TULOS

Hyväksytty (pvä)	17.10.2011
Lopullisen äänestyksen tulos	+: 23 -: 0 0: 10
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet jäsenet	Cristian Silviu Buşoi, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia De Campos, Jürgen Creutzmann, Cornelis de Jong, Christian Engström, Evelyne Gebhardt, Malcolm Harbour, Iliana Ivanova, Sandra Kalniete, Kurt Lechner, Hans-Peter Mayer, Gianni Pittella, Mitro Repo, Robert Rochefort, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Andreas Schwab, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Barbara Weiler
Lopullisessa äänestyksessä läsnä olleet varajäsenet	Ashley Fox, Anna Hedh, Liem Hoang Ngoc, María Irigoyen Pérez, Othmar Karas, Constance Le Grip, Emma McClarkin, Antonia Parvanova, Konstantinos Poupakis, Olga Sehnalová, Kyriacos Triantaphyllides, Anja Weisgerber